

A Balassagyarmati Törvényszék mint másodfokú bíróság Balassagyarmaton, a 2023. november hó 20. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatalos személy elleni erőszak bűntette miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben a Balassagyarmati Járásbíróság 2022. szeptember 29. napján kihirdetett 19.B.171/2020/79. számú ítéletét mindhárom vádlott tekintetében megváltoztatja:

Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában a Szentendrei Járásbíróság 2016. október 17. napján jogerőre emelkedett 4.B.69/2015/13. számú ítéletével kiszabott 1 (egy) év, végrehajtásában 3 (három) év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását elrendeli.

Terhelt2 II. rendű vádlottat illetően a szabadságvesztés felfüggesztésére vonatkozó rendelkezést mellőzi és a vádlottat 3 (három) év közügyektől eltiltásra is ítéli.

Terhelt3 III. rendű vádlottal szemben a kiszabott szabadságvesztést 2 (kettő) évre enyhíti.

Az I. rendű vádlott személyazonosító igazolványának száma: szám a II. rendű vádlott személyazonosító igazolványának szám1, míg a III. rendű vádlott személyazonosító igazolványának száma: szám2.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Balassagyarmati Járásbíróság a 2022. szeptember 29. napján kihirdetett 19B.171/2020/79. számú ítéletével Terhelt1 I. rendű vádlottat társtettesként elkövetett hivatalos személy elleni erőszak bűntette [Btk. 310.§ (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés] miatt 2 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg azzal, hogy abból az I. rendű vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[2] Terhelt2 II. rendű vádlottat társtettesként elkövetett hivatalos személy elleni erőszak bűntette [Btk. 310.§ (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés] miatt 2 év – végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett - szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg azzal, hogy abból a II. rendű vádlott – a végrehajtás elrendelése esetén - legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[3] Terhelt3 III. rendű vádlottat társtettesként elkövetett hivatalos személy elleni erőszak bűntette [Btk. 310.§ (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés] miatt 2 év 6 hónap szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg azzal, hogy abból a III. rendű vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[4] Egyetemlegesen kötelezte az I. rendű, a II. rendű és a III. rendű vádlottakat a büntetőeljárás során felmerült 25.400.- Ft bűnügyi költség megfizetésére.

[5] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a vádlottak terhére, a büntetés súlyosítása, Terhelt1 I. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak esetében hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás, míg Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában végrehajtandó és hosszabb tartamú szabadságvesztés, valamint közügyektől eltiltás kiszabása érdekében fellebbezett.

[6] Az elsőfokú ítélet ellen Terhelt2 II. rendű vádlott felmentés, Terhelt3 III. rendű vádlott felmentés és enyhítés, a vádlottak védője pedig – három munkanap fenntartását követően a törvényi határidőn belül - mindhárom vádlott tekintetében elsőlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

[7] Terhelt1 I. rendű vádlott az elsőfokú ítélet kihirdetése után 3 munkanap gondolkodási időt tartott fenn a jogorvoslati nyilatkozata megtételére, majd saját jogán az ellen nem jelentett be fellebbezést.

[8] A Nógrád Vármegyei Főügyészség a B.408/2018/4.BF. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn, a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta.

[9] Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezéseket - a Be. 599.§ (1) bekezdése alapján – nyilvános ülésen bírálja el, melyről egyúttal bejelentette a távolmaradását.

[10] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a büntetőeljárási törvény rendelkezéseit eljárása során megtartotta, feltárta és értékelési körébe vonta az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges bizonyítékokat. sértett1, sértett2, sértett3, sértett4 és sértett5 tanúvallomása, a feljelentés, a házkutatásról készült jegyzőkönyv, a rendőri feljegyzések, rendőri jelentések, a kamera felvételtől készült feljegyzések és a rendelkezésre álló kamerafelvétel alapján megalapozottan vetette el a vádlottak védekezését és utasította el a védelem által indítványozott, a vádlottak közeli hozzátartozóinak kihallgatására irányuló védelmi bizonyítási indítványokat is.

[11] Az elsőfokú bíróság a feltárt bizonyítékok okszerű értékelésével, indokolási kötelezettségének eleget téve állapította meg a vádlottak bűnösségét a vád tárgyává tett bűncselekményben.

[12] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében megjelölt hiányosságoktól, így az megalapozott és a Be. 591. § (1) bekezdése alapján irányadó a másodfokú eljárásban is. A fentiek szerint megalapozott tényállás megváltoztatása és a vádlottak felmentése csak a bizonyítékok fellebbezési eljárásban meg nem engedett felülrértékelésének tilalma útján történhetne.

[13] A kiszabott büntetésről akként foglalt állást, hogy az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási körülményeket alapvetően helytállóan ismerte fel, azonban azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte. Tévesen vette számításba a vádlottak javára nagyobb nyomatékka a büntetőeljárás jelentős elhúzódását, hiszen az nagy mértékben a vádlottak érdekkörében felmerülő okokra volt visszavezethető. Túlzott jelentőséget tulajdonított továbbá a vádlottak megbánásának, melynek a büntetést enyhítő hatása szinte elenyészik arra figyelemmel, hogy a

[14] vádlottak tagadták az ügy tárgyát képező bűncselekmény elkövetését, továbbá az eljárás során mindvégig az eljáró rendőrök magatartásának jogszerűtlenségét hangsúlyozták.

[15] Álláspontja szerint ugyanakkor az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabás során nem tulajdonított kellő jelentőséget mindazon körülményeknek, melyekben a vádlottak és az általuk megvalósított cselekmény fokozott társadalomra veszélyessége tetten érhető, így: a vádlottak előéletének, az ügy tárgyát képező bűncselekmény jellegének és annak elkövetése körülményeinek. Ennek következtében pedig az elsőfokú bíróság által a vádlottakkal szemben kiszabott büntetés alkalmatlan a Btk. 79. §-ában megfogalmazott büntetési célok elérésére.

[16] Ezzel összefüggésben kiemelte, hogy Terhelt1 I. rendű vádlottat a bíróság három alkalommal is elítélte az ügy tárgyát képező bűncselekmény elkövetése előtt, melyet felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el.

[17] Terhelt2 II. rendű vádlottat előzőleg hat alkalommal is elítélte a bíróság, s a vele szemben korábban alkalmazott, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetések két alkalommal is eredménytelennek bizonyultak, azok végrehajtását kellett elrendelni. A II. rendű vádlott rendszeresen követett el bűncselekményt a próbaidő alatt. A vádlottat továbbá a vele szemben korábban kiszabott végrehajtandó szabadságvesztés büntetések sem tudták visszatartani újabb bűncselekmény elkövetésétől, melyet immár visszaesőként valósított meg.

[18] Terhelt3 III. rendű vádlottat korábban a bíróság négy alkalommal is elítélte, s a vele szemben előzőleg kiszabott végrehajtandó-, valamint végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetések szintén, egyaránt eredménytelennek bizonyultak. A vádlott visszaesőként, ellene folyamatban lévő büntetőeljárások hatálya alatt követte el a jelen ügy tárgyát képező bűncselekményt. Ellene jelenleg is több büntetőeljárás van folyamatban.

[19] Hangsúlyozta továbbá, hogy a név család tagjai a nyomozó hatóság jogszerű alapon nyugvó eljárási cselekményét egy hosszabb időn keresztül történő, több jogellenes magatartásban is megnyilvánuló cselekménysorozattal akadályozták.

[20] Az ilyen, a társadalmi együttélési szabályokat teljes mértékben figyelmen kívül hagyó magatartással megvalósított, hivatalos személy ellen elkövetett bűncselekmény fokozott társadalomra veszélyessége abban rejlik, hogy a köz nyugalma biztosítani hivatott személyek a munkájukat a jogellenes cselekmények miatt nem tudják ellátni, ezért a lakosság tagjai nem kapják, nem kaphatják meg az őket mindenkor megillető, a mindennapi élet alappilléret képező biztonságot.

[21] Álláspontja szerint ezért a vádlottak által megvalósított kiemelkedő társadalomra veszélyességgel bíró bűncselekmény miatt a velük szemben kiszabott büntetéseknél - a büntetés céljának érvényesülése érdekében - kellő visszatartó erővel kell bírniuk ahhoz, hogy a vádlottak, valamint a társadalom tagjai ne kövessenek el hasonló bűncselekményt, mert az az emberek biztonságos életét védeni hivatott állami szerv munkájának ellehetetlenítéséhez vezethet.

[22] Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a büntetéskiszabási részében az ügyészi fellebbezés, valamint a főügyészségi átiratban foglaltak szerint változtassa meg. A vádlottakat a kiszabott szabadságvesztésnél jóval hosszabb végrehajtandó, a büntetési tétel 5 éves középértékét elérő, annak közelében meghatározott szabadságvesztés büntetésre, valamint ehhez igazodó közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélje. Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában indítványozta továbbá, hogy a törvényszék - a Btk. 87. § b) pontja alapján - rendelje el a Szentendrei Járásbíróság 4.B.69/2015/13. számú, 2016. október hó 17. napján jogerőre emelkedett határozatával a kisebb értékre elkövetett lopás vétsége miatt 1 év – végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett – szabadságvesztés végrehajtását. Álláspontja szerint ugyanis erről a járulékos kérdéssel az elsőfokú bíróság téves érvelés mentén nem rendelkezett, hiszen a büntetés – a Bv. tv. 28. § (1) bekezdésének d) pontjában, valamint a 29. § (1) bekezdésében írottakra figyelemmel – nem évült el.

[23] A vádlottak védője a fellebbezése írásbeli indokolásában elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta a megállapított tényállás megalapozatlansága miatt, másodlagosan a vádlottak felmentését, harmadlagosan pedig velük szemben – esetlegesen a garázdaság vétségét kimerítő cselekmény miatt - tényleges szabadságelvonással nem járó joghátrány alkalmazását.

[24] Elsődleges indítványát azzal indokolta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú eljárásban a tényállás tisztázása körében nem lett volna mellőzhető, az ügy alapját képező rendőri intézkedés során végig jelen lévő Terhelt1né és tanú ténytanúk kihallgatása, miként az önmagukkal és részben a rendőr tanú társaikkal szemben is ellentétes vallomást tevő rendőrökkel való szembesítésük sem. Terhelt1né kihallgatása annak okán is indokolt, hogy a rendelkezésre álló – sértett⁴ és sértett³ által – a nyomozás során tett tanúvallomásokkal szemben nem ő nyitott ajtót a kikerülő rendőröknek.

[25] Nyomatékosan hivatkozott arra, hogy az I. rendű vádlott feleségének, valamint a III. rendű vádlott élettársának kihallgatására vonatkozó bizonyítási indítvány előterjesztésére az előkészítő ülésen azért nem került sor, mert a védelem bízott abban, hogy a vádiratban rögzített bizonyítékok mellett megállapítható lesz a vádlotti védekezés megalapozottsága.

A nevezett tanúk szükséges kihallgatása ugyanakkor olyan terjedelmű bizonyítás kiegészítést von maga után, amelyet a másodfokú eljárásban nem lehet pótolni.

[26] A vádlottak felmentése iránti fellebbezésének indokaként a védő – fenntartva az elsőfokú ítélet kihirdetését megelőző perbeszédében előadottakat – lényegileg arra hivatkozott, hogy a vádlottak nem tartották jogszerűnek az ügy alapját képező rendőri intézkedést, annak során végig abban a tudatban voltak, hogy az jogszerűtlen, egyebek között azért, mert - Terhelt1 I. rendű vádlott állítása szerint - egy két héttel korábbi rendőri intézkedés alkalmával is az ott lakók engedélye nélkül léptek a rendőrök Terhelt1 I. rendű vádlott ingatlanának udvarára.

[27] A védelmi álláspont szerint a rendőri intézkedés jogszerűségének igazolására, illetve annak kétséget kizáró alátámasztására, hogy a vádlottak a rendőri intézkedés jogszerűségével annak kezdetétől fogva tisztában lettek volna, nem alkalmas a rendelkezésre álló kamerafelvétel sem, mely az intézkedés kezdő és záró időpontját annak ellenére nem rögzíti, hogy annak technikai feltételei adottak voltak, hiszen a kamera kipróbálása már az intézkedést megelőzően, az utcán megtörtént és az működött. A videófelvétel már csak akkor kezdődik, amikor az eljáró rendőrök a lakásban a házkutatást megkezdték. A felvétel alapján továbbá az sem állapítható meg, hogy az hitelesen, megszakítás nélkül tartalmazza-e az eseményeket.

[28] A védő a kamerafelvétellel kapcsolatban hivatkozott arra is, hogy az eredeti felvétel hiteles másolatát a nyomozó hatóság arra hivatkozással nem adta ki Terhelt1 I. rendű vádlott részére, hogy az annyira tönkrement, hogy csak a másolat van meg. A védő álláspontja szerint ez a körülmény azokat a kérdéseket veti fel, hogy ez esetben a nyomozóhatóság a felvételtől

miként készített másolatot, abból kivágásra került-e az a rész, amikor a rendőrök kopogtattak Terhelte házának ajtaján.

[29] A védő a magánélet sérthetlenségéhez, a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához való alapvető jogokkal, s e jogok gyakorlásába való beavatkozás, azok korlátozása szigorú törvényi feltételeivel összefüggésben a fellebbezése írásbeli indoklásában is hivatkozott Magyarország Alaptörvénye VI. cikkének (1) bekezdésére, valamint – Magyarország vonatkozásában az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett - az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény 8. cikkére. Ismételten hivatkozott továbbá az Európai Jogok Emberi Bíróság előtt folyt egyéb név kontra országnév elleni ügyre is, melyben országnév nemzeti hatóságának elmarasztalására annak megállapítása mellett került sor, hogy nem elég a házkutatás általános törvényi rendelkezéseire való hivatkozás, a házkutatási határozatot az érintett kérésére vagy látható nem értése esetén,

[30] részletesen, közérthetően el kell magyarázni. Ezt támasztják alá az ügy alapját képező házkutatás foganatosításakor hatályos régi Be. – a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény – 150-158. §-ai és a - belügyminiszter irányítása alá tartozó nyomozó hatóságok nyomozásának részletes szabályairól és a nyomozási cselekmények jegyzőkönyv helyett más módon való rögzítésének szabályairól szóló - 23/2003. (VI.24.) BM-IM együttes rendelet házkutatásra vonatkozó 76-83. §-ai is.

[31] A védő az ügy alapját képező rendőri intézkedés jogszerűségének elbírálása körében ismételten felhívta a BJD 4935, 4937, 6039 számú határozatokat is, kiemelve azokból, hogy „a hivatalos személy eljárása csak akkor nem jogszerű, ha minden mérlegelés szükségessége nélkül és félreismerhetetlenül, kétséget kizáró határozottsággal jogszerűtlennek mutatkozik”, továbbá, hogy „a kilátásba helyezett hátrány csak akkor alkalmas arra, hogy a megfenyegetett szemében komoly félelmet keltsen, ha az adott helyzetben valóságos és közvetlen. A komoly félelem annak a meggyőződésnek a kialakulását jelenti, hogy az elkövető valóban képes és kész kilátásba helyezett hátrány előidézéséhez szükséges cselekményt végrehajtani.”

[32] A vádlottaknak az ügy alapját képező rendőri intézkedés jogszerűségében való ésszerű kételkedését alátámasztandó, a védő az alábbi körülményeket hangsúlyozta:

[33] A védelem álláspontja szerint a rendőri intézkedés megsértette a 23/2003. (VI.24.) BM-IM együttes rendelet 77. §-ában foglaltakat, ugyanis hatóság tagjainak a házkutatást elrendelő határozat szóbeli közlésére vonatkozó kötelezettségének teljesítése – a fentebb hivatkozott BJD döntések alapján – nem merülhet ki pusztán annak közlésében, hogy „Ez egy házkutatás.”, hanem annak tartalmát, okát is meg kell magyarázni közérthető módon a laikus állampolgároknak.

[34] Ezzel szemben az ajtót nyitó Terhelte I. rendű vádlottra, a kiérkező rendőrök gyakorlatilag rányomták az ajtót, majd anélkül, hogy vele közölték volna a jövetelük okát, olyan részletességgel, hogy ezt Terhelte fel tudta volna mérni, nekilökték őt a bejárati ajtóval szembeni hűtőnek, ami kapcsán hátra esett. Ezt a puffanásszerű hangot hallotta meg

Terhelt1né, aki hálóingben rohant ki a hálósobából és azon kérdésére, hogy mi történik, sértett2 rendőrtől mindössze azt a válaszolt kapta, hogy „Majd megtudjátok.”.

[35] A védő kiemelte azt is, hogy sértett2 rendőrt nem ismerték a vádlottak, mert ő nem helybéli volt. A védelmi álláspont szerint éppen ezért vele szemben jogos volt az az elvárás, hogy az intézkedés kezdetén igazolja magát, hiszen civil ruházatban volt, nem helyezte magát szolgálatba, nem mutatott fel szolgálati igazolványt és a ruházatán sem látszott az azonosító jelvénye (az csupán kis mértékben látszott ki a kabátja alól). sértett2 rendőr azonban Terhelt1 I. rendű vádlott többszöri kérdésére sem volt hajlandó igazolni magát.

[36] A vádlottak számára ismeretlen sértett2tal szemben jogos volt az az elvárás is, hogy ne legyen provokatív és ne legyen kihívó az intézkedést elszenvedőkkel szemben, magatartásával az éppen munkába induló eljárásban résztvevőket nyugtatnia kellett volna az indulatok elszabadulásának megakadályozása érdekében, viselkedése azonban éppen ellenkezőleg hatott.

[37] Az egészségi állapotára és a kora hajnali órára tekintettel Terhelt1 I. rendű vádlott egyáltalán nem tudta felmérni a helyzet súlyosságát, illetve meg volt győződve arról, hogy a szabálytalan rendőri intézkedéssel szemben megfogalmazhatja az ellenérveket. A hajnali órákban foganatosított rendőri intézkedés okán ingerült Terhelt1 I. rendű vádlott megjegyzései továbbá érdemi fenyegetést nem jelentettek.

[38] Ugyanezek mondhatók el Terhelt3 III. rendű vádlottról is, aki ráadásul a csecsemőkorú gyermekét és az élettársát is veszélyben érezte, a minimális higiénés szabályokat sem betartó rendőri intézkedés kapcsán, ami megmagyarázza az ő indulatosabb fellépését is. Sem Terhelt1, sem Terhelt3 nem akadályozták a házkutatás lebonyolítását, amikor azt kérték a rendőröktől, hogy vegyék le a cipőjüket, mert a családban kisbaba van, aki akár négykézlábra ereszkedve is mozoghat a szőnyegen. Maga az elsőfokú ítélet is tartalmazza, hogy bár az

[39] intézkedő rendőrök nem kötelesek lábzsákot húzni, közöttük mégis volt egy, aki felhúzta a magával hozott lábzsákot.

[40] A védő kiemelte, hogy valójában a helyszínre később érkező Terhelt2 II. rendű vádlott volt az, aki elmagyarázta a szüleinek és a testvérének is, hogy tulajdonképpen név Richárddal szemben folyik a rendőri intézkedés, továbbá, hogy a II. rendű vádlott is úgy érzékelte, hogy a családtagjai veszélyben vannak a rendőri intézkedés során.

[41] A védő az enyhítést célzó védelmi fellebbezések indokaként beadványában arra hivatkozott, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott egészségi problémái ellenére is folyamatosan dolgozik a cégnév Kft-nél, mint szakképzett ács és brigádvezető. Ő gondoskodik a csípőprotézissel élő, ez okból munkát vállalni nem tudó, így jövedelemmel sem rendelkező felesége és két nagykorú, azonban munkaviszonyban nem álló gyermekének eltartásáról. Ezért nagyon komoly következményei lennének annak, amennyiben az I. rendű vádlott hosszabb időre bv intézetbe kerülne.

[42] Terhelt1 I. rendű vádlott egészségi állapotával kapcsolatban kiemelte azt is, hogy az elsőfokú eljárás során védői indítvány ellenére nem került sor a vádlott ún. börtöntűrő képességének igazságügyi szakértői vizsgálatára, jóllehet Terhelt1 egészségi állapota az elsőfokú eljárás óta is jelentősen romlott. Cukorbetegsége olyan mértékben súlyosbodott, hogy ennek következtében két szemműtéten is

[43] átesett 2022-ben és állapotának további romlása várható. Attól is lehet tartani, hogy a műtétek és a szakszerű orvosi beavatkozás, diéta ellenére az I. rendű vádlott elveszítheti a látását. Ezen túlmenően Terhelt1 súlyos magasvérnyomás megbetegedésben szenved, valamint folyamatos kezelést igénylő vese és prosztatata problémákkal is küzd, vérnyomását eddig gyógyszeres kezeléssel sem sikerült stabilizálni.

[44] Terhelt2 II. rendű vádlott vonatkozásában hangsúlyozta, hogy a II. rendű vádlott is folyamatosan dolgozik a cégnév Kft-nél, ő tartja el élettársát és 16, illetve 13 éves kiskorú, tanuló gyermekeit.

[45] Terhelt3 III. rendű vádlott tekintetében azt emelte ki, hogy a III. rendű vádlott szintén dolgozik, az élettársa, tanú által vezetett gazdasági társaságban, mint építési munkavezető. Szintén 2 kiskorú egy 3 és egy 6 éves gyermek eltartásáról köteles gondoskodni. Terhelt3 vonatkozásában súlyos természetes kórokú máj és vese betegséget, glutén érzékenységet állapítottak meg, amelyek okán ő is gyógyszeres, orvosi kezelésre szorul. Egészségi állapotára figyelemmel továbbá az ő vonatkozásában is felmerülhet igazságügyi orvosszakértői vélemény beszerzése.

[46] A büntetéskiszabás felülbírálati körében – a főügyészi átiratban foglaltakra figyelemmel - rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság alappal értékelte a vádlottak javára a büntetőeljárás rajtuk kívülálló jelentős elhúzódását. A büntetőeljárás során ugyanis minden vádlotti távollét indokolt és a bíróság által elfogadottan igazolt volt. A több esetben a Covid 19 járvány idején jelzett és műtėti beavatkozáshoz köthető távollétet, betegséget nem lehet a vádlottak terhére róni.

[47] Ugyancsak törvényesen értékelte a bíróság a vádlottak javára az egyes sértettek megbocsátását, hiszen a vádlottak bocsánatot kértek a rendőröktől, akik majdnem mindannyian el is fogadták a bocsánatkérésüket.

[48] A vádlottak korábbi elítéltetései kapcsán azt hangsúlyozta, hogy több elítéltetés esetében már beállt a törvényi mentesítés. Az I. és II. rendű vádlottaknak nincs folyamatban lévő másik ügye és nincs letöltésre váró másik ítélete.

[49] Mindezekre figyelemmel a védő az ügyészi fellebbezés elutasítását és az elsőfokú ítéletnek a védelmi indítványok szerinti felülbírálatát indítványozta.

[50] A vádlottak a másodfokú bírósághoz 2023. május hó 31. napján előterjesztett – az iratokhoz 20-22. sorszámok alatt csatolt – beadványaikban elsődlegesen azt indítványozták, hogy a törvényszék a Be. 610.§-a vagy a 609.§ (1) bekezdése alapján helyezze hatályon kívül az elsőfokú bíróság ítéletét és utasítsa új eljárásra az elsőfokú bíróságot.

[51] Az elsődleges indítványukat a vádlottak lényegileg azzal indokolták, hogy „az elsőfokú bíróság eljárása abszolút és relatív eljárási szabálysértésekkel volt tele, mely iratellenessé és teljesen, de legalább részben megalapozatlanná tette az egész eljárást”. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság anyagi jogi szabálysértést követett el azáltal, hogy cselekményüket törvénysértőn minősítette és ennek következtében a velük szemben kiszabott büntetés is törvénysértő.

[52] Álláspontjuk szerint ugyanis a Btk. 310.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő hivatalos személy elleni erőszak büntetettét nem követték el, e bűncselekmény tényállási elemei nem valósultak meg maradéktalanul. Ennek következtében a terhükre legfeljebb a jelentősen enyhébben büntetendő Btk. 279.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. fordulata szerint minősülő hatósági eljárás megzavarása büntett megállapításának lett volna helye. A cselekményük anyagi jogi szabályoknak meg nem felelő minősítése okán pedig az elsőfokú bíróság eltúlzottan súlyos büntetést szabott ki velük szemben, mely a belső arányosság követelményének sem felel meg.

[53] Az elsőfokú eljárás során megvalósult abszolút anyagi és eljárási szabálysértések a másodfokú eljárásban nem orvosolhatók, az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálata tehát – a további rendes jogorvoslat kizártsága okán – sértené a kétfokú elbírálás elvét.

[54] Arra az esetre, amennyiben a másodfokú bíróság nem ad helyt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló védelmi indítványoknak, a vádlottak arra tettek indítványt, hogy a törvényszék a Be. 606.§ (1) és (2) bekezdéseiben foglaltak alkalmazásával változtassa meg az elsőfokú ítéletet és lényegesen enyhébb büntetést szabjon ki, figyelemmel a büntetőeljárás vádlottaknak fel nem róható indokolatlan elhúzódására, azaz a jelentős időmúlásra.

[55] A vádlottak védője a 2023. augusztus hó 31. napján előterjesztett – az iratokhoz 31. sorszám alatt csatolt – beadványában mindhárom vádlott tekintetében a büntetőeljárás megszüntetése iránti kegyelmi kérelmet terjesztett elő.

[56] A másodfokú bíróság – a Be. 858.§ (6) bekezdése alapján - a védő által benyújtott kegyelmi kérelmet a vádlottaknak, azzal a felhívással küldte meg, hogy nyilatkozzanak arról, hogy a védő által kezdeményezett kegyelmi eljárás lefolytatásához hozzájárulnak-e.

[57] A vádlottak hozzájáruló nyilatkozatukat – a bíróság ismételt felhívására - a nyilvános ülésen tették meg.

[58] A törvényszék a joghatályos ügyészi és védelmi fellebbezések elbírálására a Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülést tűzött ki, melyen az ügyész az előzetes bejelentésének megfelelően nem vett részt.

[59] A vádlottak védője a nyilvános ülésen perbeszédében indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a vádlottak büntetőeljárás megszüntetése iránti kegyelmi kérelme elbírálásáig ne hozzon ügydöntő határozatot. A védő érvelése szerint Terhelt I. rendű vádlott az egészségi állapotára figyelemmel, jó eséllyel számíthat eljárási kegyelmi kérelme pozitív elbírálására. Ehhez kapcsolódóan a védő kiemelte, hogy fenntartja a vádlott börtöntűző képességének igazságügyi orvosszakértői vizsgálatára irányuló bizonyítási indítványát, miként a Terheltlné és tanú tanúk kihallgatása iránti bizonyítási indítványait is, melyekre figyelemmel fellebbezési tárgyalás kitűzését tartotta indokoltnak.

[60] A törvényszék a védelmi bizonyítási indítványokat – mivel azokat szükségtelennek találta - elutasította. Ennek okairól később, az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységének ellenőrzése körében ad számot.

[61] A perbeszédét a védő a továbbiakban a fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtettekkel érdemben egyezően tartotta meg, a leírtakat szóban azzal is kiegészítve, hogy a vádlottak felmentését a Btk. 20.§-ára hivatkozással, arra tekintettel is indítványozza, hogy a vádlottak tévedésben voltak az intézkedés jogszerűségét illetően, abban a tudatban voltak, hogy az intézkedés jogszerűtlen.

[62] Arra az esetre, amennyiben a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére, illetve a vádlottak felmentésére irányuló védelmi indítványoknak nem ad helyt, a védő a perbeszédében – a vádlottak másodfokú eljárásban előterjesztett beadványaiban írottakhoz csatlakozva – immár arra is hivatkozott, hogy a terhelt cselekvősege az elsőfokú bíróság által megállapított minősítésnél enyhébben, a Btk. 279.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. fordulata szerint minősülő hatósági eljárás megzavarása büntettnek minősül. Észrevételezte, hogy a csoportos elkövetés minősítő körülmény megállapítása mellett a társas elkövetés súlyosító körülményként nem értékelhető.

[63] Indítványozta tehát az elsőfokú bíróság által megállapított minősítés, s ezzel összefüggésben az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés megváltoztatását. Annak megállapítását, hogy a vádlottak cselekménye a Btk. 279.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. fordulata szerint minősülő hatósági eljárás megzavarása büntettnek minősül, s e bűncselekmény miatt velük szemben – az enyhítő szakasz alkalmazásával – pénzbüntetés kiszabását.

[64] A vádlottak a nyilvános ülésen az ügy érdemét illetően nem kívántak nyilatkozatot tenni. Az utolsó szó jogán csatlakoztak a védőjük által előadottakhoz, s megbánásukat fejezték ki az ügy alapját képező intézkedés során az eljáró rendőrökkel szemben tanúsított magatartásuk miatt.

[65] Az ügyészség súlyosítás iránt bejelentett fellebbezése részben, Terhelt2 II. rendű vádlott tekintetében alapos, Terhelt1 I. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak tekintetében nem alapos. A főügyészség indítványa Terhelt1 I. rendű vádlottal szemben a Szentendrei Járásbíróság 2016. október hó 17. napján jogerőre emelkedett 4.B.69/2015/13. számú ítéletével kiszabott 1 év – végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett – szabadságvesztés büntetés elrendelése iránt megalapozott.

[66] A felmentésre irányuló védelmi fellebbezések alaptalanok, az enyhítés iránti védelmi fellebbezések részben alaptalanok, Terhelt3 III. rendű vádlott tekintetében alaposak.

[67] Tekintettel a vádlottak felmentésére is irányuló védelmi fellebbezésekre, a törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján az azt megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált. A teljeskörű felülbírálat kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre, továbbá az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartásának ellenőrzésére is.

[68] E körben a törvényszék azt is megvizsgálta, hogy az elsőfokú eljárás során történt-e a Be. 607.§ (1) bekezdésében és a 608.§ (1) bekezdésében írt feltétlen, vagy a Be. 609.§ (1) és (2) bekezdéseiben meghatározott, az ügy érdemére kiható és a másodfokú eljárásban nem orvosolható hatályon kívül helyezéshez vezető eljárási szabálysértés.

[69] A Be. 590.§ (7) bekezdése alapján a törvényszék mindezek mellett hivatalból felülbírált a Be. 671.§-a szerinti egyszerűsített felülvizsgálat alapját képező – a szabadságvesztés büntetések végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra, valamint a bűnügyi költség viselésére vonatkozó – ítéleti rendelkezéseket is.

[70] A teljeskörű felülbírálat eredményeként a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta. A Be. 607.§ (1) bekezdésében és a 608.§ (1) bekezdésében meghatározott, feltétlen hatályon kívül helyezéshez vezető eljárási szabálysértést nem valósított meg.

[71] A tárgyalási jegyzőkönyvek alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat megtartotta.

[72] A Be. 164.§ (1)-(3) bekezdésében írtakra figyelemmel ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként és összességükben is a logika szabályainak megfelelően értékelte. Bizonyítékértékelő tevékenységéről és annak eredményéről részletesen, a másodfokú bíróság által nyomon követhető módon, a felülbírálathoz szükséges mértékben számot adott. Részletesen megindokolta, hogy a történeti tényállást a vádlottak tagadásával szemben miért az egyéb bizonyítékokra, közöttük sértett1, sértett2, sértett3,

sértett⁴ és sértett⁵ tanúk vallomására, valamint a házkutatásról készült kamerafelvételre alapította.

[73] Az elsőfokú bíróság részletesen és helytállóan elemezte és értékelte az ügy alapját képező intézkedés fogatosítását, az arról készült kamerafelvétel keletkezésének körülményeit és a kamerafelvétel tartalmát. Utóbbit lényegi tartalmát a kellő részletességgel, a büntetőjogi főkérdésekre vont következtetései ellenőrzéséhez szükséges mértékben rögzítette az ítéletben.

[74] A törvényszék ehhez kapcsolódóan az elsőfokú ítélet [59] bekezdésének utolsó két mondatrészét, az abban rögzített nyilvánvaló elírást akként javítja ki, hogy ...”Terhelt¹ I. rendű vádlott meglökte sértett²ot, valamint az *öklét* rázta a mellkasa előtt.”

[75] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a kamerafelvétel bizonyító erejéhez semmilyen kétség nem fér, valamint, hogy azon látható minden az ügy alapját képező rendőri intézkedés jogszerűségének megítélése és ahhoz kapcsolódóan a vádlottak büntetőjogi felelősségének elbírálása szempontjából releváns körülmény.

[76] A kamerafelvétel és a házkutatást fogatosító rendőr tanúknak azzal, illetve az ügy lényegi körülményei tekintetében egymással is összhangban álló és következetes vallomása alapján a rendőri intézkedés jogszerűtlensége fel sem merül, miként arra az elsőfokú bíróság szintén helyesen mutatott rá az ítéletében, részletezve a házkutatás elrendelésének és fogatosításának szabályszerűségét is. A törvényszék az elsőfokú ítélet [76] bekezdésének utolsó mondatát, az abban rögzített nyilvánvaló elírást akként javítja ki, hogy... „A hivatalos személy intézkedése csak akkor tekinthető jogszerűtlennek, ha az minden mérlegelés nélkül, nyilvánvalóan, *félreismerhetetlenül* jogszerűtlennek mutatkozik”.

[77] A másodfokú bíróság egyetértett azzal, hogy az elsőfokú bíróság az I. rendű vádlott feleségének, Terhelt¹nének és a III. rendű vádlott élettársának, tanúnak a tanúkenti kihallgatása iránt a védő által előterjesztett bizonyítási indítványt, mint szükségtelen elutasította. E tanúk vallomása ugyanis az ügy lényeges körülményeit illetően a vádlottak érdemi védekezését cáfoló egyéb bizonyítékok cáfolatára, bizonyítóerejük megdöntésére, gyengítésére nem alkalmasak, így Terhelt¹né és tanú kihallgatása valóban a büntetőeljárás szükségtelen elhúzódásához vezetett volna.

[78] Az ügy érdemi elbírálása szempontjából teljesen közömbös, hogy a név házaspár tagjai közül ki nyitott ajtót az intézkedő rendőröknek. A rendelkezésre álló bizonyítékokat e tekintetben is helyesen mérlegelve állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a rendőrök nem erőszakkal léptek Terhelt¹ házába, aki a kamerafelvétel tanúsága szerint utalást sem tett ilyen történésre. Ezt követően közölték vele jövetelük célját, a házkutatást elrendelő határozatot szintén átadták a részére, melyet azonban nem olvasott el.

[79] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt is, hogy az ügy alapját képező rendőri intézkedés jogszerűségét nem érintette az a tény, hogy annak fogatosítására mikor

került sor, valamint, hogy annak során az intézkedő rendőrök nem húztak lábszákat, mivel a házkutatás foganatosítása e tekintetben is megfelelt az irányadó szakmai szabályoknak.

[80] Összességében tehát az elsőfokú bíróság beszerzett és értékelési körébe vont minden, az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítékot és azok helyes értékelésével megalapozott tényállást állapított meg.

[81] A vádlottak személyi körülményeire, közöttük a korábbi elítélésekre vonatkozó lényeges adatokat a törvényszék a következők szerint pontosítja, illetve egészíti ki a vádlottak nyilvános ülésen tett nyilatkozatai, valamint a bűnügyi nyilvántartás nyilvános ülés előkészítése körében beszerzett adatai alapján:

[82] Terhelt1 I. rendű vádlott jövedelemmel nem rendelkező, háztartásbeli felesége eltartásáról gondoskodik. Nyugdíja havi 150.000.- Ft, egyéb, rendszeres havi jövedelemmel nem rendelkezik. Cukorbetegsége, magas vérnyomás betegsége, köszvénye, térdízületi kopás és csípőízületi kopás megbetegedése miatt rendszeres gyógyszeres kezelés alatt áll. Mozgásszervi betegségei műtéti kezelésére kapott szakorvosi javaslatot.

[83] Az I. rendű vádlott a jelen ügy alapját képező bűncselekmény elkövetése előtt 3 alkalommal volt büntetve: társtettesként (csoportosan) elkövetett garázdaság büntette, felbújtóként elkövetett testi sértés büntettének kísérlete, társtettesként elkövetett testi sértés büntette miatt.

[84] Terhelt2 II. rendű vádlott két kiskorú (egy 13 és egy 16 éves) tanuló gyermek, valamint jövedelemmel nem rendelkező élettársa eltartásáról gondoskodik. A cégnév Kft. alkalmazásában dolgozik, a havi nettó jövedelme 170.000.- Ft. 3 millió Ft személyi kölcsön tartozása áll fenn az banknév Bank felé, melynek törlesztését eddig nem tudta megkezdeni.

[85] A II. rendű vádlott a jelen ügy alapját képező bűncselekmény elkövetése előtt 5 alkalommal volt büntetve: társtettesként (csoportosan) elkövetett garázdaság büntette, társtettesként elkövetett testi sértés büntette, adócsalás büntette, számvitel rendje megsértésének büntette, lopás büntette, lopás vétsége miatt.

[86] Terhelt3 III. rendű vádlott két kiskorú (egy 4 és egy 7 éves) tanuló gyermek eltartásáról gondoskodik. A cégnév1 Kft alkalmazásában jelenleg építésvezetőként és vezető szerelőként dolgozik. A havi nettó jövedelme jelenleg 350.000-400.000.- Ft. Vagyonát a lakcímén lévő családi ház és telek képezi, valamint egy a cím16 úton található vegyes bolt. Vagyonát képezi még egy 9 személyes autó mikrobusz és egy autó1, mely járművek együttes forgalmi értéke 1-1,5 millió Ft. Máj- és vese beteg, továbbá glutén érzékeny, mely megbetegedések okán rendszeres gyógyszeres kezelésben részesül.

[87] A III. rendű vádlott a jelen ügy alapját képező bűncselekmény elkövetése előtt 4 alkalommal volt büntetve: társtettesként (csoportosan) elkövetett garázdaság büntette, társtettesként elkövetett testi sértés büntette, társtettesként elkövetett lopás büntette, lopás vétsége miatt.

[88] A III. rendű vádlott továbbá az elsőfokú ítélet [11] és [12] bekezdéseiben részletezett ítéletekkel zárult, két büntetőeljárás hatálya alatt állt a jelen ügy alapját képező bűncselekmény elkövetésekor.

[89] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mentes a Be. 591.§ (1) és (2) bekezdéseiben megjelölt megalapozatlansági hibáktól, így az megalapozott és a Be. 591.§ (1) bekezdése alapján irányadó a másodfokú eljárásban is és a felülbírálat alapját képezhette.

[90] A megalapozott tényállás megváltoztatása és a vádlottak felmentése, csak a bizonyítékok fellebbezési eljárásban meg nem engedett felülrértékelése tilalmának megsértésével történhetne.

[91] A vádlottak felmentését célzó védelmi fellebbezések ez okból nem vezethettek eredményre.

[92] Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és a cselekményük minősítése is megfelel a büntető anyagi jog szabályainak.

[93] A Btk. 279.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. fordulata szerint minősülő hatósági eljárás megzavarása büntett megállapításának nincs helye, figyelemmel arra, hogy a bűncselekmény nem követhető el a hatósági eljárást folytató hivatalos személy sérelmére, annak passzív alanya tehát bárki más lehet, *kivéve* a hatósági eljárást folytató hivatalos személy. E bűncselekmény jogi tárgya továbbá a bírósági és más hatósági épület rendjének, a tárgyalások és egyéb hatósági eljárások zavartalanságához fűződő társadalmi érdek védelme. Elkövetési tárgya az az épület, helyiség, illetve ezek berendezési tárgyai, ahol az adott hatósági eljárás zajlik.

[94] Az elsőfokú bíróság az irányadó anyagi jogszabályoknak megfelelően, helyesen állapította meg, hogy a vádlottak a bűncselekményt társtettesként valósították meg, s a II. és III. rendű vádlottak visszaeső minőségét is.

[95] A vádlottak tévedésre hivatkozása a rendőri intézkedés jogszerűségét illetően nem fogadható el, hiszen a házkutatás foganatosítása során nem merült fel olyan körülmény, mely alapján a vádlottak alappal tekinthették volna azt jogszerűtlennek. A kikerkező rendőrök az I. rendű vádlott otthonába lépve közölték az ott tartózkodó nagykorú személyekkel, hogy házkutatást fognak foganatosítani, a határozatot Terheltlnak átadták, annak lényegét szóban is ismertették.

[96] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében nagyobb részt feltárt minden olyan körülményt, amely a büntetés kiszabására hatással volt, azonban a bűnösségi körülmények mindhárom vádlott tekintetében pontosításra szorulnak.

[97] A vádlottak terhére a társas elkövetés helyett a bűncselekmény társtettesi megvalósítása értékelendő súlyosító körülményként.

[98] Terhelt1 I. rendű vádlott terhére további súlyosító körülmény az ügy alapját képező bűncselekmény elkövetése körében tanúsított hangadó magatartása.

[99] Terhelt3 III. rendű vádlott terhére továbbá az értékelendő, hogy *két* büntetőeljárás hatálya alatt állva valósította meg az ügy alapját képező bűncselekményt.

[100] A másodfokú bíróság valamennyi vádlott tekintetében mellőzte a javukra feltárható enyhítő körülmények közül a megbánást, figyelemmel arra, hogy a vádlottak az eljárás során tényleges megbánást nem tanúsítottak, a tetteikkel való szembenézés a büntetőeljárás során elmaradt. A vádlottak a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését tagadták, érdemi védekezésüket arra alapították, hogy a hivatalos személyek eljárása jogszerűtlen volt, hogy a házkutatás során a hatóság eljáró tagjai nem megfelelő magatartást tanúsítottak.

[101] Erre figyelemmel a vádlottak javára a törvényszék azt sem értékelte enyhítő körülményként, hogy a sértettek nekik megbocsátottak. E vonatkozásban egyébként az elsőfokú bíróság a sértettek nyilatkozatait a tárgyalási jegyzőkönyvekben foglaltaknak nem teljesen megfelelően rögzítette, hiszen sértett2 sértett az I. rendű vádlott bocsánatkérését nem fogadta el, a II. és III. rendű vádlottak pedig e sértettől bocsánatot sem kértek. sértett1 tanú pedig a III. rendű vádlott bocsánatkérésére nem nyilatkozott.

[102] A törvényszék ugyanakkor Terhelt1 I. rendű vádlott javára értékelte azt is, hogy jövedelemmel nem rendelkező, háztartásbeli felesége eltartásáról ő gondoskodik, miként Terhelt2 II. rendű vádlott javára is értékelte jövedelemmel nem rendelkező élettársa eltartását.

[103] Terhelt2 II. rendű vádlott nevét az elsőfokú bíróság az ítélet büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseinek indokolásában a 12. oldal [108] bekezdésében nyilvánvaló elírás

[104] folytán tévesen tüntette fel, mely elírást a törvényszék - a Be. 453. § (1) és (6) bekezdése alapján – kijavított.

[105] A vádlottak által megvalósított bűncselekmény tárgyi súlya nagy. Fokozott társadalomra veszélyessége – egyetértve a főügyészi átiratban e tekintetben kifejtettekkel is – abban áll, hogy

a köz nyugalma biztosítani hivatott személyek a munkájukat a jogellenes cselekmények miatt nem tudják ellátni.

[106] A vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyességet, annak mértékét jellemzi, ahogyan az ügy alapját képező bűncselekményt megvalósították. E tekintetben is osztva a főügyészség álláspontját, a büntetéskiszabás során nem hagyható figyelmen kívül, hogy a terheltek a nyomozó hatóság tagjainak jogszerű eljárását egy hosszabb időn keresztül történő, több jogellenes magatartásban is megnyilvánuló cselekménysorozattal akadályozták. Abban a tudatban fenyegették, támadták, becsmérelték alpári hangnemben az eljáró hivatalos személyeket, hogy tisztában voltak azzal, hogy a házkutatás kamerafelvétellel kerül dokumentálásra, mely körülmény a vádlottak gátlástalanságára utal.

[107] A vádlottak előélete szintén kifejezi a személyükben rejlő fokozott társadalomra veszélyességet. A bűnügyi nyilvántartásban jelenleg is szereplő korábbi elítéléseik a büntetéskiszabás során figyelembe veendőek annak ellenére is, hogy a vádlottak azok hátrányos következményei alól időközben már mentesültek.

[108] A főügyészi átiratban írottakat szükségtelenül nem ismételve, a törvényszék csupán azt emeli ki, hogy korábban valamennyi vádlottal szemben szabadságvesztést szabott ki a bíróság, ám esetükben sem a végrehajtandó, sem a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztések nem bírtak kellő visszatartó erővel. A II. és III. rendű vádlottak esetében olyan mértékben nem, hogy az ügy alapját képező bűncselekményt immár visszaesőként valósították meg, Terhelt3 III. rendű vádlott ráadásul két büntetőeljárás hatálya alatt.

[109] A büntetőeljárás megindításától az elsőfokú ítélet meghozataláig eltelt idő a vádlottaknak nem róható fel, mivel távolmaradásukat a bírósági eljárásban elfogadottan igazolták. Az időmúlás nyomatékát tovább növeli a másodfokú bíróság ügydöntő határozatának meghozataláig eltelt további több, mint egy év. Az immár több, mint 5 és fél éves időmúlás objektíve jelentős nyomatékú.

[110] A korrigált bűnösségi körülmények alapján az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlottakkal szemben szabadságvesztés büntetés kiszabása szükséges. A vádlottak által megvalósított bűncselekmény tárgyi súlya, annak elkövetése körülményei, a vádlottak fokozott társadalomra veszélyessége, a jelentős időmúlás ellenére sem indokolja az enyhítő szakasz alkalmazását.

[111] Az elsőfokú bíróság által Terhelt1 I. rendű vádlottal szemben a terhelt által elkövetett bűncselekmény büntetési tételének alsó határával megegyező tartamban kiszabott szabadságvesztést és az ahhoz igazodó tartamú közügyektől eltiltást a törvényszék a jelentős időmúlásra és a vádlott megromlott egészségi állapotára figyelemmel elegendő joghátránynak tekintette, melynek az enyhítése nem indokolt.

[112] E vádlott tekintetében tehát a súlyosítás iránti ügyészi fellebbezés, miként a büntetést enyhítését célzó védelmi fellebbezések sem vezettek eredményre.

[113] A védő a másodfokú eljárásban indítványozta Terhelt1 I. rendű vádlott börtöntűró képességének igazságügyi orvosszakértői vizsgálatát. Ezt a büntetéskiszabási tényezőt érintő bizonyítási indítványt a másodfokú bíróság arra figyelemmel vetette el, hogy a vádlott másodfokú eljárásban igazolt betegségei, szakértő bevonása nélkül megállapíthatóan is kezelhetők büntetés-végrehajtási intézeti körülmények között.

[114] A törvényszék a büntetéskiszabás felülbírálata során megállapította továbbá, hogy az elsőfokú bíróság abban tévedett, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése elegendő, a terhelt által megvalósított bűncselekmény tárgyi súlyával, a bűncselekmény megvalósítása során általa tanúsított magatartással, összességében a terhelt személyében rejlő társadalomra veszélyességgel arányban álló joghátrány.

[115] Terhelt2 II. rendű vádlott büntetését ezért a másodfokú bíróság akként súlyosította, hogy mellőzte a szabadságvesztés felfüggesztésére vonatkozó elsőbírói rendelkezéseket. A jelentős időmúlásra figyelemmel ugyanakkor a törvényszék e vádlott tekintetében is elegendőnek ítélte a szabadságvesztés elsőfokú bíróság által meghatározott tartamát.

[116] A szándékos bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt II. rendű vádlott méltatlan arra, hogy a közügyek gyakorlásában részt vegyen, ezért a törvényszék őt a Btk. 33. § (2) bekezdése és a Btk. 61 – 62. §-ai alapján közügyektől eltiltásra is ítélte, amelynek tartamát a kiszabott szabadságvesztés tartamával egyezően állapította meg.

[117] E vádlott tekintetében tehát az ügyészi fellebbezés eredményre vezetett, a büntetést enyhítését célzó védelmi fellebbezések azonban nem foghattak helyt.

[118] A büntetéskiszabás felülbírálata során a másodfokú bíróság azt is megállapította, hogy az elsőfokú bíróság Terhelt3 III. rendű vádlott esetében a szabadságvesztés tartamát az ügy alapját képező bűncselekmény megvalósítása során az I. rendű és II. rendű vádlottak magatartásához, cselekvőségéhez viszonyítottan eltúlzottan határozta meg, ezért annak tartamát a rendelkező részben foglaltak szerint enyhítette, helyreállítva ezáltal az ítélet - büntetéskiszabási rendelkezéseinek - belső arányosságát.

[119] A III. rendű vádlott tekintetében tehát az ügyészi fellebbezés nem vezetett eredményre, a védelmi fellebbezések a vádlott büntetésének enyhítését célzóan eredményesek voltak.

[120] Az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező ún. járulékos kérdések felülbírálata során a törvényszék megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés végrehajtási fokozatáról, a feltételes szabadság legkorábbi időpontjáról – a II. rendű vádlott esetében a végrehajtás utólagos elrendelésére utalástól eltekintve – a büntető anyagi jog szabályainak megfelelően rendelkezett. Tévedett ugyanakkor, amikor Terhelt I. rendű vádlottal szemben a Szentendrei Járásbíróság 4.B.69/2015/13. számú, 2016. október hó 17. napján jogerős ítéletével kiszabott 1 év – végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett – szabadságvesztés végrehajtását nem rendelte el, mivel e büntetés – a Bv.tv.28.§ (1) bekezdésének d) pontjában, valamint a 29.§ (1) bekezdésében írottakra figyelemmel – nem évült el, függetlenül attól, hogy annak hátrányos jogkövetkezményei alól a vádlott már mentesült.

[121] A törvényszék ezért - a Btk. 87. § b) pontja alapján – e szabadságvesztés büntetés végrehajtását Terhelt I. rendű vádlottal szemben elrendelte.

[122] Az elsőfokú bíróság a bűnügyi költség összegéről, annak viseléséről és a kötelezés módjáról szintén az irányadó jogszabályhelyek pontos megjelölésével, törvényesen rendelkezett.

[123] Az elsőfokú ítélet meghozatala óta a fellebbező vádlottak személyi igazolványának száma megváltozott, ezért azokat a törvényszék – a nyilvános ülés előkészítése körében a központi személyi nyilvántartásból e vonatkozásban beszerzett adatok alapján - a rendelkező részben foglaltak szerint helyesbítette.

[124] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a Balassagyarmati Járásbíróság ítéletét a Be. 599.§ (1) bekezdése alapján megtartott nyilvános ülésen a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta, s a helybenhagyott rendelkezések vonatkozásában a részletesebb indokolást a Be. 605.§ (4) bekezdése alapján mellőzte.

[125] A törvényszék ítélete elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) és (2) bekezdései zárják ki.

Balassagyarmat, 2023. november 20.

dr. Kozma-Kovács Krisztina s. k. a tanács elnöke, előadó bíró

dr. Lajkó Péter s. k. bíró

dr. Szepesi Ágnes s. k. bíró

Z á r a d é k

A Balassagyarmati Járásbíróság 19.B.171/2020/79. számú ítélete a Balassagyarmati Törvényszék mint másodfokú bíróság 34.Bf.214/2022/39. számú ítéletével – az abban foglalt változtatásokkal – Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlott tekintetében 2023. november hó 20. napján jogerőre emelkedett.

Balassagyarmat, 2023. november 20.

dr. Kozma-Kovács Krisztina s. k.

a tanács elnöke